

Peter Eriksson: Kongresstal 2004

Talare

Peter Eriksson
Språkrör

Datum

14 februari 2004

Plats

Eskilstuna

1 Maria är uppvuxen här i Eskilstuna. Jag gick i skolan en bit norrut, närmare
bestämt 3 mil norrut, i Strängnäs. Där var det så att man tyckte att Strängnäs
nog var en hel del finare. Det var kultur- mot industristaden. Borgarna mot
arbetarna. Vi kände det nog som om vi kom från Hobernas Fylke och när vi
5 kom hit så var det väl inte riktigt som Saurons rike men inte så långt därifrån.
Jag åkte till e-tuna för att handla kläder någon gång men annars var det liksom åt
fel håll. Men Eskilstuna har blivit vackrare. Stan har moderniserats, fått
högskoleutbildningar, nyinflyttning och nytt blod och nya företag och blivit en
del i en framgångssaga som till stor del handlar om tåget. Igår när jag åkte hit for
10 vi genom en tunnel och det kändes lite märkligt för jag tror vi åkte under min
gamla idrottsplats där jag levde stora delar av min uppväxt om det så var på
fotbollsplanerna, ishockeyrinken eller på bandybanan. Det moderna tåget har
gjort att avstånden kring mälardalen har krympt på ett sätt som gör att hela
regionen fått en framtidstro.

15 Från framtidstro är det inte långt till visioner. Visioner har blivit en bristvara i
modern politik. Drömmarna om en bättre värld har ofta ersatts av cynism och
en byråkratisk förvaltningsideologi. Visionerna behövs. Jag tror att det finns en
fara i att skillnaderna i politiken försvinner. Vem orkar engagera sig om det ändå
20 inte gör någon skillnad. De gröna har en viktig uppgift. Vi har mer än andra
partier växt upp i dagens samhälle och bärs upp av de problem vi ser just nu. De
gröna visionerna om en värld som är långsiktigt möjlig, om en framtid där våra
barn får samma chans som vi själva har haft är viktigare än någonsin. Vi vill öka
individens utrymme, livschanser och ansvar för det gemensamma. Drömmar
25 behövs. Det finns gröna visioner. Vi behövs. Du behövs.

De gröna visionerna behövs på alla politiska nivåer. Även i EU-parlamentet. Per
Gahrton och Inger Schörling har visat detta på ett oerhört tydligt sätt. Alltför få
känner till vad de har uträttat. Bakom Pers envisa EU-motstånd finns också ett
30 enormt arbete inom utrikespolitiken för förtryckta folk och människor. Per har

fått hela parlamentet med sig för att inrätta internationella fredskårer som, utan militära medel, ska arbeta runt om i världens oroliga hörn. Inger har lagt ett gigantiskt arbete inom områdena mat och miljö. Många år av gediget parlamentariskt arbete har sakta lett framåt kring frågan om EU:s kemikalielagstiftning.

Men alla drömmar känns inte lika roliga. När den blivande vänsterledaren talar om att bankerna och de stora företagen behöver förstatligas börjar man undra vad som egentligen har hänt. Vår tids mest dyrköpta erfarenheter når trots allt ändå inte ut till alla. De enkla lösningarna har en fantastisk förmåga att överleva oavsett vad som händer. Det gäller både till höger och vänster. Det räcker inte med drömmar. Man måste kunna ta till sig erfarenheter och kunskap och medverka i en förändring, en utveckling. Visionerna blir farliga och destruktiva om de inte kan förändras. Också nyanser och mödosamt vardagligt politiskt arbete är viktigt. De nygamla kommunisterna bidrar i varje fall med att göra skillnaderna mellan oss och vänstern tydliga och uppenbara för var och en.

Junilistan

EMU-valet var en fascinerande omröstning. Trots detta enorma penningövertag lyckades inte ja-sidan övertyga. Jag tycker att det är något av det mest positiva och optimistiska jag varit med om. Otroligt många människor försökte lära sig det svåra och märkliga kring riksbanken, valutaunionen och ränte- och penningpolitik. Det var en seger för tanken på att alla ska ha både rätt och möjlighet att ta ställning och kunna delta i viktiga beslut. En seger för demokratin mot cynikerna. Jag tror att det är just det som skrämmer så många av våra ledande politiker och näringslivsfolk. Det går inte alltid att styra folks uppfattning oavsett hur mycket resurser man sätter in.

Jag har med stigande förundran sett hur några av EMU-motståndarna från folkomröstningen i höstas bestämt sig för att försöka bilda ett nytt parti. Den nybildade s.k. junilistan är inte en ny svensk motsvarighet till den danska radikala junibevegelsen. Det tycks istället handla om en ganska traditionell högerorienterad och nationalistisk gubbgrupp som inte ens drar sig för att gå i säng med sverigedemokraterna. De verkar vara på väg att dra till sig samma människor som Ny Demokrati en gång gjorde.

Junilistan har en enda fråga på dagordningen. Det handlar om att rulla tillbaka

EU:s överstatlighet. En lovvärd sak som dock inte behandlas av EU-parlamentet överhuvudtaget. Allt det som man talar om när det gäller den nya grundlagen, nya gemensamma lagar, beslut om mer överstatlighet. Till 100% är detta en fråga för de olika ländernas parlament, för Sveriges riksdag och regering. Eu-
75 parlamentet sysslar med miljöfrågor, konsumenträtt, djurrätt, jordbrukspolitik, mat, patenträtt, forskning, regionalpolitik och tusen andra saker. I alla de frågorna säger de att deras valda parlamentariker kommer att rösta efter eget huvud. Där finns det ingen gemensam åsikt. Vad är det för besked till väljarna? Absolut noll. Väljarna bör rimligen få någon liten VDN-fakta. Men inte den
80 här gången. Därför handlar junilistan om en total bluff.

Den nakna sanningen är att flyga till Bryssel som Eu-parlamentariker för att rulla tillbaka EU:s makt till Sverige är lika intelligent som att flyga till Afrika för att jaga älg.
85 Det är fel val och fel parlament

Lyckas de nya gubbarna med att ta mandat så blir vinnarna det ordinarie gubbgänget kring Göran Persson, Fredrik Reinfeldt och Leijonborg och de partier som vill att det ska fortsätta som tidigare. De kommer att kunna fortsätta
90 att föra undan de centrala EU-frågorna från riksdagsvalen även i framtiden. Politikerna kan ostört fortsätta att lämna ifrån sig ännu mer makt. Både politiker och media kan fortsätta att tycka att vi har ett särskilt val där detta diskuteras medan förlorarna blir den majoritet av svenska folket som får fortsätta att stå vid sidan av utan ordentlig representation där de verkliga
95 besluten fattas.

Junilistan blir i bästa fall en slags nyttiga idioter som legitimerar tystnaden i media och i de flesta politiska partier kring EU i kommande riksdagsval. Det nya partiet blir då ett ännu djupare steg på vägen mot förakt mot väljare och ett
100 bedrägeri mot demokratin som idé.

Min uppmaning till Nils Lundgren blir: Ställ upp som ett traditionellt högerorienterat EU-kritiskt parti i nästa riksdagsval istället. Lyckas ni med det så ökar möjligheten att förhindra ökad överstatlighet. Då kan vi utmana jasägarna
105 och ni bidrar till att få demokratin att fungera. I valet till EU-parlamentet har ni inget att göra, ni har ingen politik och inget att bidra med och då är det bättre att rösta på någon annan. Förslagsvis någon som har en idé om hur man ska agera och rösta om man blir vald. För alla de EU-kritiker som inte kan tänka sig

110 att ge sig i lag med rasister så borde det valet kunna bli Miljöpartiet de Gröna.

Man kan naturligtvis säga att det är bra att de centrala EU-frågorna diskuteras. Ja, så är det. Men då har jag ett bättre förslag. Verkligheten tränger sig nämligen på. Den irländska regeringen som är ordförande i EU just nu försöker få fram
115 den nya grundlagen på dagordningen igen och hoppas på ett beslut redan nu före sommaren. Det är den stora och centrala frågan som vi bör diskutera och engagera medborgarna i.

Miljöpartiet gör det genom att vi har tagit initiativ till en nationell
120 namninsamling för en folkomröstning. I vår ska vi stå på gator och torg runt om i Sverige och vara aktivister. Varje namn vi får in blir en vagel i ögat på alla dom som planerar att köra över svenska folket en gång till. Jag tror nämligen att EMU-omröstningen inte var en tillfällighet. Det var en oerhört tydlig signal om att nu räcker det. Vi värnar om vår möjlighet att påverka. Det är en omistlig del
125 av det goda samhälle som vi vill bygga och där alla har en självklar rätt att vara med. Den politiker och det parti som trots EMU-omröstningen inte har förstått måste lära sig den hårda vägen.

Stora, glada och lyckliga stod de där för ett par år sedan och flinade åt
130 fotograferna för att de varit så duktiga och beslutat att tillåta de fattiga kusinerna i centraleuropa att få vara med. Lyckan kände knappast några gränser. Men nu i eftertankens kranka blekhet är plötsligt gränserna otroligt tydliga igen. Just när de sista resterna av järnridån ska monteras ned så tar ångesten över, händerna börjar svettas och allt blir så kallt och tråkigt igen. Jag är otroligt
135 besviken på Göran Persson och alla de andra. Men det är ingenting mot vad de är som drabbas. De som trodde på Göran Persson när han inför folkomröstningen i Polen tog regeringsplanet dit för att berätta om hur bra det skulle bli. Återigen har de blivit svikna. Den nya friheten, den fria rörligheten gällde inte dom. Det dom röstade om var att varorna och pengarna skulle få röra
140 sig fritt. Människorna blir fortsatt bakom gränsen mellan öst och väst.

Det handlar om psykologi. Det står inga horder och väntar på att få komma över. Men känslan kring friheten är ovärderlig. Det som händer nu är ett svek av stora mått. Det kommer att ta lång tid att läka.

145

Jag säger som Michael Moore på Oscarsgalan: Shame om you mr Persson!
Shame om you!

150 Sverige behöver fler människor. Om det finns de som vill komma hit och arbeta
hårt så ska vi vara oändligt glada för det. Problemet är sannerligen inte att för
många vill komma hit och arbeta. Problemet är det motsatta. Jobben flyttar ut.
Vi är för sjuka, för trötta och för dyra. Nu är det Dammsugarfabriken i
Västervik som ifrågasätts. Trots att den är lönsam och ägs av ett i grunden
155 svenskt företag. En stor del av det som vi känner som Sverige är på väg att flytta
eller har redan gjort det. Vi behöver en tydligare strategi för att få Sverige mer
attraktivt för både företag och människor. Stängda gränser är fel väg. Företagen
och varorna har inga stängda gränser. Då sitter vi här till slut med en åldrande
befolkning, en krympande offentlig sektor som totalt tappat möjligheterna att
160 klara behoven och stängda fabriker och företag.

Det går inte att stoppa det mångkulturella samhället. Vi måste tvärtom bli
öppnare. Det var när vi släppte in italienare och greker på 50 och 60-talen som
vi fick råd att bygga upp den svenska modellen, vårt moderna välfärdssamhälle.

165

Vi har den här gången fått en egen EU-debatt. För första gången har vi fått en
grupp som driver en annan och mindre EU-kritisk linje än den partiet drivit
sedan EU-inträdet. De tycker att det är dags att gilla läget och t.o.m. inse att EU
behövs. Det är bra att den här gruppen tar sig lite mer ton. Det är inget problem
170 att inte alla tycker samma sak. Vi vet sedan länge att det finns en grupp, en
minoritet av våra väljare är mer EU-positiva. Det är rimligt att de ska kunna
känna sig representerade. Och det är bra att vi har en levande debatt och inte
fastnar i ett meningslöst nejsägeri. Själv tycker jag att EU-kritiken måste vara
dominerande även i fortsättningen i vår EU-politik. Vi respekterar de båda
175 folkomröstningarna som varit men har självklart rätt att vidhålla den
grundläggande ståndpunkten att det vore bättre om Sverige stod utanför
unionen. Det är så mycket som går åt fel håll. Centraliseringen fortsätter.
Stormaktsdrömmarna har inte somnat in utan ser just nu ut att ta ny fart.
Planerna på ett gemensamt försvar fortsätter. I den nya grundlagen kommer
180 EU-rätt i ännu högre grad än nu att vara överställd svensk rätt. Nu driver vi en
ny folkomröstning om den nya grundlagen. Det är viktigt att vi lyckas visa att vi
klarar av att föra den interna debatten bättre än vad en del andra partier lyckats
med. Men vi ska komma ihåg att vi är ett grönt parti med EU-kritik, inte ett EU-
kritiskt parti med gröna fläckar.

185

Det mest positiva med EU idag handlar om utvidgningen. De nya länderna

kommer att förändra EU. Det ser ut som om de federalistiska drömmarna möter en mer praktisk och självständig hållning från centraleuropa än vad man riktigt tänkt sig. Frågan är hur mycket de nya kommer att förändra.

Därför har partistyrelsen har nyligen beslutat att vi ska vara med i det nya alleuropeiska gröna parti som ska bildas av 33 partier om en vecka. Där är de gröna från Georgien och Ukraina med liksom det lilla norska och serbiska partiet tillsammans med det stora tyska. Alla gröna partier som tidigare varit med i den gröna federationen är också med i det nya partiet. Det är bra. Det gröna alternativet världen runt växer och blir starkare. Det är en nödvändighet även i Europa. Miljöfrågorna är inte lösta. Tvärtom är de mer akuta än någonsin. Både i Europa och i världen är vi ett av de starkare partierna. Vi har ett stort ansvar för att hjälpa till i uppbyggnaden av den globala gröna rörelsen.

Nu börjar en ny valrörelse där vi ska vara tydliga med att vi är ett grönt decentralistiskt parti. Vi ska arbeta för att ställa om världens energi- och transportsystem så att det blir långsiktigt uthålligt. Det går att använda även EU-parlamentet i den kampen. Men vi ska inte acceptera ännu mer överstatlighet och vi ska definitivt säga nej till kraven om att ytterligare öka EU:s budget med 12 miljarder kr som ska gå till sjuka jordbrukssubventioner och ett meningslöst stödsystem mellan de rika länderna i väst.

För ett grönt parti med en tydlig och tuff EU-kritik. Nog för att vi gillar fåglar men det är inget skäl att skicka fler mesar till Bryssel.

Källa

<div>Manuskript inskickat av Miljöpartiet</div>

Taggar

Miljöpartiet, Miljöpartiets kongress, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/peter-eriksson-kongresstal-2004>